Ta hakkas iggamodi sedda uut rohto katsuma, aias sedda úhhe õne raudtorro sisse, kel pissoke auk taggaotsas: etteotsa surrus proppi takkudest kinni, sütas kaugelt weewlilõngaga püssirohho põllema: jälle suur praught, prop läks wasto seina paukudes.

Jubba núúd olli essimenne hakkatus kä, et pärrast targad mehhed hakkasid püssa, ja pistolid (lühhikessi püssikessi), ja suri tükka teggema; ja siis sai sõaasjale teine näggo, ei ennam raudkübbarad egga rasked raudrided ei mõdunud püssi kuli wasto, keik sõa ja lahhingi assi sai teise korra peale seatud.

Agga meie prügime sedda rohto ka úhhe tarwilisse asja ja ammeti peale.

Kui sa küt olled, siis lasted — kui lubbatud aeg ja koht on — pú ehk pardi, tedre ehk mõttukse, jännekse ehk hundi mahha, ja tenid ennesele hinda sola ehk leiwa ostmisse tarwis.

Kui sa mõistad, siis wõid ka mõisahetra põllo pealt suri kiwwa püssirohhoga lõhki aiada, muudkui pead ettewatama, et sa mitte ommast

käest seal jures ilma ei jä, nago Ollustwere mõisas waene mees! — Püssirohho tallitamisse jures wõtta „silmad hammaste wahhele", nago Wenne kele mõistosanna ütleb: se on, wata terrawaste ette, et mitte rahhapüüdmisse jures sa omma rahho ei kauta; sest kui parrem käsi katki, siis se wallutab kangeste, ja olled sant omma terwisse polest, kui sul ka uhked nõbid westi külles on, ja podisapad jallas.

Ja omma lapsed, kui sul neid on, ja kui omma ei olle, siis kela woõrad lapsed, et nemmad omma näppo ei pista püssiraua külge, ei ka siis, kui temmal polle laengut sees. Kui wallato pois, ehk eddew tüdrukokenne sõrme külge pistab, lõ näppo pihta, et ta „Ai, Ai" tuñneb.

Ja nenda kui meie teise tähtramato sees essimesse luggemisse tükki lõppetusseks sest ka nattokest olleme selletanud, et núúd on se immelik kunst ka wäljas, et pimmedatte heaks trükkitakse issemodi ramatuid, et nemmad kül tähti silmaga ei wõi nähha, agga naad õppiwad pimmedatte kolis aega mõda nende tähtede arro omma näppo otstega ärratundma; ja ütlesin seal jures, küssi omma õppetaja käest, kül se sulle parreminne su-